

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 février 2006

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière en ce qui concerne le recours à l'alcolock pour véhicules à moteur en tant que moyen de prévention de la conduite sous influence

(déposée par MM. Jef Van den Bergh
et Roel Deseyn)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 februari 2006

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, met betrekking tot het alcoholslot voor motorvoertuigen als preventiemiddel tegen het rijden onder invloed

(ingediend door de heren Jef Van den Bergh
en Roel Deseyn)

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi vise à lutter préventivement contre la conduite sous influence par le biais de l'installation d'un alcolock empêchant le véhicule de démarrer tant que le conducteur n'a pas effectué un alcootest négatif. L'installation de ce dispositif antidémarrage est par ailleurs rendue fiscalement attrayante. Le juge peut également condamner un alcoolique récidiviste à placer un alcolock dans son véhicule.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel strekt ertoe het rijden onder invloed preventief te bestrijden door het installeren van een alcoholslot waardoor de bestuurder het voertuig pas kan starten na een negatieve alcoholtest. De installatie van het slot wordt fiscaal aantrekkelijk gemaakt. De rechter kan bij zijn veroordeling een alcoholreциdivist verplichten het alcoholslot te installeren.

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

MOT : Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

MOT : Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Nul n'ignore que la consommation d'alcool a une influence néfaste sur la sécurité routière. On considère qu'un décès de la route sur trois est dû en tout ou en partie à la consommation d'alcool. Et il ne s'agit là que de la partie visible de l'iceberg. Le nombre d'accidents de la route liés à l'alcool est évidemment bien plus élevé pour les accidents n'entraînant que des blessés graves et encore beaucoup plus élevé pour les accidents entraînant des blessés légers, sans parler des accidents n'occasionnant que des dégâts matériels, qui, d'après les assureurs, sont quatre fois plus nombreux que toutes les autres catégories réunies.

Ce constat n'est pas étonnant, étant donné que, dès une concentration de 0,2 pour mille, l'alcool affecte la faculté d'observation, la vitesse de réaction et la concentration dans la circulation (surtout chez les jeunes) et conduit à la surestimation de soi. Cette influence négative augmente de manière exponentielle en fonction de la consommation d'alcool. D'après le Centraal Bureau voor de Rijvaardigheidsbewijzen néerlandais, la consommation de cinq verres de bière en une heure quadruple le risque d'accidents de la circulation. Il ressort par ailleurs d'une étude réalisée par «Jelisek» (initiative de prévention privée lancée à Amsterdam) dans les cafés de cette ville que 41% des clients boivent cinq verres de bière ou beaucoup plus lors de chaque «visite». Il ne peut pas en aller autrement en Belgique, étant donné notre réputation de bons vivants. Nous pensons même que la situation est encore plus préoccupante dans notre pays.

Dans notre pays, la loi relative à la police de la circulation routière contient des dispositions sévères concernant l'alcool au volant. Or, bien qu'il puisse être fait état d'un certain progrès ces derniers temps, les contrôles efficaces font encore défaut. En outre, ces contrôles ne sont pas la seule planche de salut. Un simple renforcement du niveau de contrôle ne permet pas de faire en sorte que les personnes qui consomment de l'alcool en quantités excessives modifient radicalement leur comportement. Or, notre pays ne manque certainement pas de buveurs problématiques: il ressort de l'enquête menée en 2001 par l'Institut scientifique de Santé publique qu'à cette époque, 10% environ de la population masculine de notre pays consommait trop d'alcool. Chez les femmes, ce pourcentage était beau-

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Stellen dat het alcoholgebruik een nefaste invloed heeft op de verkeersveiligheid is open deuren intrappen. Aangenomen wordt dat één op drie verkeersdoden geheel of gedeeltelijk op rekening geschreven moet worden van alcohol in het verkeer. En dit is natuurlijk slechts het topje van een ijsberg, want het numerieke aantal verkeersongevallen waarbij alcohol een rol speelt, ligt uiteraard veel hoger bij de ongevallen met enkel zwaargewonden, en nog veel meer bij de ongevallen met lichtgewonden, om tenslotte nog maar te zwijgen van het aantal verkeersongevallen met puur materiële schade dat in de verzekeringswereld geraamd wordt op het viervoud van alle andere categorieën samen.

Dat alles hoeft niemand te verbazen, want alcoholgebruik begint (zeker bij jonge bestuurders) eigenlijk reeds van 0,2% promille een negatieve invloed uit te oefenen op het waarnemingsvermogen, de reactiesnelheid, de concentratie op het verkeer, en tegelijkertijd werkt het een zelfoverschatting in de hand. En die negatieve invloed neemt exponentieel toe naarmate het alcoholgebruik stijgt. Vijf glazen bier binnen een uur, aldus het Centraal Bureau voor de Rijvaardigheidsbewijzen in Nederland, verviervoudigen het risico van een verkeersongeval. En «Jelisek» (een privaat preventie-initiatief in Amsterdam) weet uit haar eigen onderzoek te melden dat 41% van de cafébezoekers in deze stad vijf glazen bier of (veel) meer dringen per cafébezoek. Wij kunnen ons niet voorstellen dat de toestand in ons land met zijn meer «Bourgondische» mentaliteit beter is. Wij verwachten eerder het omgekeerde.

De verkeerswet heeft in ons land strenge bepalingen opgenomen in verband met het rijden onder invloed. En alhoewel er de laatste tijd enige vooruitgang gemeld kan worden, ontbreekt het toch nog aan afdoende controles. Bovendien zijn deze controles niet alleenzaligmakend. Ook een hoog controleniveau kan niet zomaar bereiken dat de probleemdrinkers hun gedrag diepgaand wijzigen. En probleemdrinkers zijn er ook in ons land meer dan voldoende: volgens de gezondheidsenquête in 2001 van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid was op dat moment ongeveer 10% van de mannelijke bevolking van ons land probleemdrinker. Bij de vrouwen lag dat percentage een heel stuk lager, maar zoals men weet is deze bevolkingscategorie haar «achterstand» ook op dat vlak langzaam

coup plus faible mais on sait que cette catégorie de la population est en train de rattraper lentement son «retard» dans ce domaine également, certainement au sein du groupe d'âge des détentrices d'un permis de conduire.

Le législateur a également déjà planché sur la consommation excessive d'alcool, qui entraîne parfois, au tribunal de police, des cas de récidivisme en matière de conduite sous l'influence de l'alcool. Tout d'abord, la loi relative à la police de la circulation routière prévoit de plus lourdes amendes, voire des peines d'emprisonnement supplémentaires, pour les récidivistes, y compris la déchéance du droit de conduire. La sanction est néanmoins insuffisante. Il importe qu'en cas d'infractions de cette nature, on prenne aussi des mesures d'accompagnement qui incitent le contrevenant, par un autre biais que la sanction, à modifier son comportement à l'avenir. Dans ce contexte, le juge peut d'ores et déjà déterminer, en vertu de l'article 38, que le contrevenant condamné à la déchéance du droit de conduire devra également subir une série d'examens. En outre, s'il s'agit d'une infraction entraînant des morts ou des blessés graves, ces examens sont même obligatoires. Cette réglementation représente indubitablement un progrès. Nous insistons d'ailleurs pour que toute personne ayant encouru un retrait de permis temporaire en raison d'une infraction liée à l'alcool et dont on soupçonne que l'état physique n'est pas conforme aux normes médicales minimales soit orientée vers l'IBSR (département CARA, Centre d'aptitude à la conduite et d'adaptation des véhicules) afin qu'elle y subisse un examen médical qui permette d'établir son état de santé.

D'autres mesures sont encore envisageables. Ainsi, les avancées technologiques ont permis de privilégier davantage encore la prévention, notamment par l'installation d'un alcolock sur le véhicule. Ce dispositif, intégré dans le véhicule, empêche le démarrage de celui-ci si le conducteur a consommé une quantité excessive d'alcool. L'appareil a déjà suffisamment prouvé son utilité: des expériences, aux États-Unis et au Canada, ont démontré que l'obligation de disposer d'un alcolock a entraîné une forte diminution du récidivisme en matière d'abus d'alcool (jusqu'à 95%!) au cours de la période d'utilisation obligatoire de ces dispositifs et l'IBSR mène également une étude européenne relative à l'utilisation d'alcolocks sur différents types de véhicules à moteur.

L'appareil est déjà utilisé aux États-Unis, en Suède, en Finlande, en Australie et au Canada. Des projets pilotes ont eu lieu ou sont en cours dans d'autres pays comme la France et la Grande-Bretagne. La Suède

aan het inhalen, zeker bij de leeftijdsgroep van de vrouwelijke bezitters van een rijbewijs.

Ook aan het probleemdrinken, dat nogal eens aanleiding geeft tot alcoholrecidivisme voor de politierechtbank, heeft de wetgever reeds gedacht. Op de eerste plaats zijn er in de verkeerswet zwaardere boetes en zelfs bijkomende gevangenisstraffen voorzien voor recidivisten, inclusief het verval van het recht op sturen. Maar straffen is niet voldoende. Het is belangrijk dat er bij overtredingen van deze aard ook begeleidende veiligheidsmaatregelen worden genomen die de overtreder langs een andere weg dan de straf nog meer aanzetten om zijn gedrag naar de toekomst toe te wijzigen. In die context kan de rechter nu reeds op basis van artikel 38 van de wet bepalen dat de dader die veroordeeld wordt tot een verval van het recht op sturen, ook een aantal onderzoeken en examens zal moeten ondergaan. En indien de overtreding gepaard ging met doden of zwaargewonden, zijn deze onderzoeken en examens zelfs verplicht. Deze regelgeving is zeker een stap vooruit. Wij pleiten er overigens voor om systematisch iedereen, van wie het rijbewijs tijdelijk ingetrokken wordt bij een alcoholovertreding, en waarvan vermoed wordt dat de lichamelijke toestand van betrokkene niet in overeenstemming is met de medische minimumnormen, door te sturen naar het BIVV (afdeling CARA, Centrum voor Aanpassing van het Rijden door gehandicapte Automobilisten) voor het uitvoeren van een medisch onderzoek dat uitsluitsel geeft over de medische conditie van de rijbewijsbezitter.

Er is bovendien nog meer mogelijk. De voortschrijdende technologie heeft het namelijk mogelijk gemaakt om, naar de toekomst toe, nog veel meer preventief te werken, namelijk door de installatie van een alcoholslot op het voertuig. Dit apparaat, ingebouwd in het voertuig verhindert dat het voertuig start indien de bestuurder alcohol genomen heeft. Het apparaat heeft zijn nut reeds meer dan voldoende bewezen: ervaringen in de V.S.A. en Canada hebben uitgewezen dat het verplichten van alcoholsloten het alcoholrecidivisme gedurende de periode dat zij verplicht functioneren fors doet dalen, zelfs tot 95% en ook het BIVV leidt een Europese studie omtrent het gebruik van het alcoholslot in verschillende types van motorvoertuigen.

Het toestel wordt reeds gebruikt in de V.S.A., Zweden, Finland, Australië en Canada. Pilotprojecten hadden of hebben plaats in andere landen als Frankrijk en Groot-Brittannië. Zweden wil, met respect voor de re-

souhaite, dans le respect des règles en matière de libre circulation des biens au sein de l'Union européenne, imposer l'installation de l'appareil dans tous les camions, bus et autocars à partir de 2010, et dans toutes les nouvelles voitures à partir de 2012. D'ailleurs, certains constructeurs automobiles proposent déjà l'appareil en option dans les nouveaux camions et les nouvelles voitures. Les Pays-Bas préparent également une réglementation imposant l'alcolock aux buveurs problématiques.

Entre-temps, l'appareil résiste déjà bien à la fraude, de sorte qu'il est devenu presque impossible et vain, pour le conducteur, de faire subir le test à une autre personne qui n'a pas bu, ou de démarrer la voiture sans se soumettre lui-même au test. Actuellement, l'appareil coûte environ 1 500 euros, mais le prix pourrait rapidement baisser jusqu'à 300 ou 500 euros, à mesure que l'utilisation de l'appareil se généralisera.

La présente proposition de loi vise à ce que, dans notre pays également, l'alcolock joue un rôle dans la prévention de l'alcool au volant, et ce, de deux manières différentes: d'une part, en tant que mesure complémentaire des décisions pénales afin de prévenir la récidive alcoolique, et, d'autre part, par le recours à des stimulants fiscaux pour encourager son utilisation dans les véhicules destinés au transport personnel ou professionnel de biens et de personnes (camions, camionnettes, autocars, taxis, ...).

Dans notre proposition, l'alcolock ne remplace pas automatiquement, dans le cadre pénal, les sanctions judiciaires comme les amendes, les peines de prison et l'éventuelle déchéance du droit de conduire. Le placement obligatoire de l'alcolock peut éventuellement compléter les sanctions ou servir d'alternative (partielle). C'est au juge qu'il appartient de décider dans la situation concrète. La présente proposition de loi vise cependant à lier l'éventuelle installation obligatoire de l'alcolock à la récidive alcoolique ou au degré de dépendance, pour autant que cette dépendance ressorte des examens visés à l'article 38, § 3, de la loi relative à la police de la circulation routière. La proposition prévoit que la validité du permis de conduire d'un récidiviste ou d'une personne qui est condamnée une seconde fois pour une infraction grave liée à l'alcool dans les trois ans suivant une première condamnation (article 36, alinéa 1er, de la loi relative à la police de la circulation routière), ou encore d'une personne souffrant d'une dépendance grave, peut être limitée à la conduite d'un véhicule équipé d'un alcolock. Cette limitation s'étendrait sur une période d'un an minimum à deux ans maximum pour un alcoolique récidiviste. Notre pro-

gels inzake vrij verkeer van goederen in de Europese Unie, het toestel verplicht laten installeren in alle vrachtwagens en autocars en autobussen vanaf 2010, en in 2012 voor nieuwe wagens. Overigens bieden sommige autoconstructeurs het apparaat reeds als optie bij nieuwe vrachtwagens en auto's aan. Ook Nederland bereidt een reglement voor waarbij het alcoholslot verplichtend opgelegd wordt aan probleemdrinkers.

Het toestel werd ondertussen reeds ernstig fraude-resistent, waarmee het bijna onmogelijk en zinloos wordt dat een andere persoon die niet gedronken heft, de test zou ondergaan in de plaats van de bestuurder, of dat de wagen toch zonder test van de bestuurder zelf zou starten. Het toestel kost bij de huidige stand van zaken ongeveer 1500 EUR, maar de prijs zou al snel kunnen dalen tot 300 à 500 EUR, naarmate het gebruik van het apparaat meer wordt uitgebreid.

Voorliggend wetsvoorstel wil ook in ons land het alcoholslot een rol laten spelen in de preventie van het alcoholgebruik achter het stuur, en wel op twee manieren: enerzijds naar het alcoholrecidivisme als preventieve aanvulling van strafrechtelijke beslissingen, en anderzijds naar het persoonlijk vervoer of het professioneel vervoer van goederen en personen (vrachtwagens, bestelwagens, autocars, taxi's ...) door middel van fiscale stimulansen.

In ons voorstel is het alcoholslot in het strafrechtelijke kader geen automatische vervanging van justitiële sancties zoals boetes, gevangenisstraffen en ene mogelijk verval van het recht op sturen. Het verplichte alcoholslot kan eventueel een aanvulling zijn bij de sancties of een (gedeeltelijk) alternatief. Het is aan de rechter in de concrete situatie om te bepalen wat er moet gebeuren. Wel wil voorliggend wetsvoorstel de eventuele verplichting van het alcoholslot koppelen aan het alcoholrecidivisme of aan de graad van afhankelijkheid, voor zover deze afhankelijkheid blijkt uit de in artikel 38 § 3 van de verkeerswet vermelde onderzoeken. Het voorstel bepaalt dat de geldigheid van het rijbewijs van de recidivist of die een tweede maal binnen de drie jaar na de eerste veroordeling opnieuw veroordeeld wordt voor een ernstige alcoholovertreding (artikel 36, eerste lid van de verkeerswet) of bij een ernstig afhankelijke persoon, beperkt kan worden tot het sturen van een voertuig dat uitgerust is met een alcoholslot. Deze beperking zou voor de alcoholrecidivist een duurtijd hebben van minstens één tot maximum twee jaar. Bij een tweede recidive binnen de drie jaar voor een ernstige alcoholovertreding (artikel 36, tweede lid van de

position prévoit qu'en cas de deuxième récidive, dans les trois ans, d'une infraction grave liée à l'alcool (article 36, alinéa 2, de la loi relative à la police de la circulation routière), le juge n'a plus le choix: il doit alors imposer à l'auteur l'utilisation de l'alcolock pour une durée de deux à cinq ans (ou éventuellement à vie). Bien sûr, l'obligation de placer un alcolock ne s'applique que dans la mesure où le juge ne condamne pas l'auteur à une déchéance définitive du droit de conduire. Car il va de soi qu'en principe, il est toujours possible de recourir à cette dernière possibilité.

Les expériences étrangères montrent que les résultats positifs de l'alcolock diminuent après cette période obligatoire. Cependant, l'effet bénéfique durable de l'imposition temporaire de l'alcolock est toujours fortement potentialisé si, après que la situation médicale du conducteur est redevenue conforme aux normes médicales minimales, l'installation obligatoire d'un alcolock est assortie de mesures de soutien convenues avec ou imposées à l'intéressé (par exemple, séances de groupes spécifiques sur l'alcool au volant, rapport régulier et justification du comportement auprès d'un accompagnateur spécialisé, éventuellement une adhésion volontaire à un groupe d'entraide ...). Il serait souhaitable que l'alcolock soit intégré dans une approche multifactorielle destinée aux personnes confrontées à des problèmes de boisson. C'est la raison pour laquelle la proposition de loi prévoit que le juge peut également convenir de telles mesures de soutien avec l'auteur ou, dans une certaine mesure, les lui imposer. Un suivi continu du comportement de ces personnes sur la base des résultats de l'alcolock nous semble un minimum indispensable. Ce suivi pourrait parfaitement être assuré par une autorité compétente en matière d'aptitude à la conduite, à savoir le département précité du CARA de l'IBSR. Le juge a la possibilité de prolonger la période aussi longtemps que l'accompagnateur l'estime nécessaire.

Pour ce groupe, mais également pour d'autres particuliers qui désirent placer volontairement un alcolock dans leur véhicule, nous souhaitons prévoir un avantage fiscal qui constituerait un incitant dans le cadre de la prévention de l'alcool au volant. En ce qui concerne l'avantage fiscal en cas d'installation obligatoire dans le cadre de la politique criminelle, l'obligation ne peut pas être considérée comme une sanction, mais bien comme une mesure d'aide en faveur de l'intéressé, ce qui ne signifie pas du tout qu'il y a impunité: le récidiviste qui doit placer un alcolock sera en effet vraisemblablement puni d'une amende, peut-être également d'un emprisonnement, ainsi que de la déchéance temporaire du droit de conduire. Il revient au juge de trouver l'équilibre entre la sanction pénale et la mesure de prévention.

verkeerswet) heeft de rechter in ons voorstel geen keuze meer: dan moet hij de dader voor twee tot vijf jaar (of misschien voorgoed) verplichten tot het alcoholslot. Uiteraard geldt de verplichting van het alcoholslot slechts voor zover de rechter niet veroordeelt tot een definitief rijverbod. Want ook dat laatste blijft in principe uiteraard mogelijk.

De ervaring in het buitenland heeft uitgewezen dat de positieve resultaten met het alcoholslot achteruit gaan eenmaal als deze verplichte periode voorbij is. Het gunstige blijvende effect van het tijdelijk verplichte alcoholslot wordt echter altijd wel sterk bevorderd indien er, nadat de medische toestand van de bestuurder terug conform is met de medische minimumnormen, tegelijkertijd met het verplichte alcoholslot ook ondersteunende maatregelen (bv. specifieke groepssessies over alcohol in het verkeer, regelmatig verslag en verantwoording van het gedrag bij een deskundig begeleider, eventueel een vrijwillig lidmaatschap van een zelfhulp-groep...) worden overeengekomen met of opgelegd aan de betrokkene. Het alcoholslot moet best een onderdeel zijn van een zgn. «*multi-agency approach*» voor mensen met drankproblemen. Daarom bepaalt het wetsvoorstel dat de rechter ook zulke ondersteunende maatregelen met de dader kan overeenkomen of tot op zekere hoogte ook kan opleggen. Een continue opvolging van het gedrag van deze mensen aan de hand van de «blaasresultaten» in het alcoholslot lijkt ons, als minimum, steeds vereist. Dit kan best gebeuren door een bevoegde rijgeschiktheidsinstantie, nl. de reeds vermelde CARA-afdeling van het BIVV. Aan de rechter wordt de mogelijkheid gegeven om de periode te verlengen zolang de begeleider dit noodzakelijk acht.

Voor deze groep, maar ook voor andere particulieren die vrijwillig een alcoholslot willen plaatsen in hun voertuig, willen wij in het kader van de alcoholpreventie in het verkeer in een fiscale tegemoetkoming voorzien als aanmoediging. Wat de fiscale tegemoetkoming in geval van verplichte installatie in het kader van het strafrechtelijk beleid betreft: de verplichting mag niet beschouwd worden als een straf, maar wel als een hulpmiddel naar de betrokkene. Deze werkwijze impliceert ook helemaal geen straffeloosheid: de recidivist, die een alcoholslot moet plaatsen, zal immers als straf ongetwijfeld een boete, misschien ook een gevangenisstraf, alsook een tijdelijk verval van het recht op sturen krijgen. Het is aan de rechter om het evenwicht tussen strafrechtelijke sanctie en preventiemaatregel te bepalen.

Le placement obligatoire d'un alcolock n'étant pas une sanction, nous proposons que 85% du prix d'achat et d'installation de l'alcolock soient déductibles indistinctement pour tous les particuliers, qui installent le dispositif sur une base volontaire ou obligatoire dans le véhicule immatriculé à leur nom, dont ils sont propriétaires ou qu'ils utilisent généralement pour leurs déplacements en voiture. S'il s'agit de personnes qui n'ont pas de revenus professionnels ou qui connaissent une situation financière difficile, nous souhaitons qu'une intervention de l'Institut belge pour la Sécurité routière soit prévue en leur faveur, sur la base d'une dotation publique à l'IBSR. Éventuellement, l'IBSR pourrait également se charger de louer des alcolocks à un prix social aux personnes à bas revenus pour la période qui leur est imposée par le juge.

Ainsi qu'il a été indiqué, l'alcolock a également un effet préventif positif dans le cadre du transport commercial de personnes et de marchandises. Il ressort déjà d'expériences faites en Suède qu'en équipant volontairement leurs véhicules d'alcolocks, les entreprises de transport et les compagnies d'autocars empêchent leur personnel de consommer de l'alcool en conduisant ou de prendre le volant sous influence. Certaines entreprises perspicaces y utilisent même de plus en plus l'appareil comme argument commercial face à leur clientèle, renforçant leur image d'entreprise fiable. La présente proposition de loi vise également à promouvoir l'installation volontaire d'alcolocks dans les camions, les camionnettes, les autocars, les taxis, etc. Nous souhaitons dès lors accorder un avantage fiscal au secteur du transport en échange de l'installation de cet appareil. Nous faisons ainsi de l'alcolock une mesure préventive générale.

Nous préconisons de rendre l'alcolock obligatoire dans le cas de transports dangereux. Cette matière relevant toutefois des compétences européennes, cette proposition ne peut être défendue que par le gouvernement au sein des conseils européens des ministres des transports et par les eurodéputés au Parlement européen.

Enfin, il va sans dire que l'on peut attendre des autorités qu'elles donnent l'exemple en installant des alcolocks dans les véhicules de leur propre parc (autobus des sociétés de transport en commun, véhicules militaires, véhicules des services de secours, ...), ceci ne faisant bien entendu pas l'objet d'une réglementation.

Vermits het verplichte alcoholslot geen sanctie is, pleiten wij ervoor om 85% van het bedrag voor de aankoop en installatie van het alcoholslot aftrekbaar te maken voor alle particulieren zonder onderscheid die dit apparaat vrijwillig of verplicht installeren in het voertuig dat op zijn naam staat, waarvan hij de houder is of dat hij doorgaans gebruikt bij zijn verplaatsingen per auto. Voor zover het gaat om personen die geen beroepsinkomen hebben of die een moeilijke financiële toestand doormaken, bepleiten wij dat er voor hen in een tussenkomst wordt voorzien door het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid, op basis van een dotatie van de overheid aan het BIVV. Eventueel kan het BIVV ook de taak op zich nemen om voor personen met een laag inkomen alcoholsloten te verhuren tegen een sociale prijs voor de periode die hen door de rechter wordt opgelegd.

Zoals gezegd heeft het alcoholslot ook een positief preventief effect in het kader van het commerciële vervoer van personen en goederen. Ervaringen in Zweden hebben reeds uitgewezen dat transportfirma's en autocarondernemingen met de vrijwillige installatie van alcoholsloten verhinderen dat hun personeel tijdens de rit alcohol gebruikt of onder invloed met een rit starten. Het is zelfs zo dat verstandige ondernemingen het apparaat er ook meer en meer gaan gebruiken als commercieel argument naar het cliënteel toe; zij versterken daarmee hun imago van betrouwbare onderneming. Voorliggend wetsvoorstel wil ook de vrijwillige installatie van alcoholsloten in vrachtwagens, bestelwagens, autocars, taxi's e.d. bevorderen. Daarom willen wij voor de transportwereld een fiscaal voordeel toekennen in ruil voor de vrijwillige installatie van dit apparaat. Het alcoholslot wordt hier dus gebruikt als algemene preventiemaatregel.

Wij bepleiten dat een alcoholslot verplichtend wordt opgelegd voor gevaarlijke transporten, maar vermits dit laatste een Europese bevoegdheid is kan zulks alleen verdedigd worden door de regering in de Europese raden van transportministers en door de Europarlementsleden in het Europees parlement.

Tenslotte mag vanzelfsprekend verwacht worden dat de overheden zelf hun voorbeeldfunctie waarmaken met de installatie van alcoholsloten in hun eigen voertuigenpark (autobussen van de openbaar vervoermaatschappijen, legervoertuigen, voertuigen van hulpdiensten...). Maar dat is uiteraard geen onderwerp van regelgeving.

Jef VAN DEN BERGH (CD&V)
Roel DESEYN (CD&V)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Un article 36*bis*, libellé comme suit, est inséré dans la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière:

«Art. 36*bis*.-

En application de l'article 36, alinéa 1er, le juge peut, pour autant qu'il ne prononce pas la déchéance définitive du droit de conduire, limiter la validité du permis de conduire de l'auteur aux véhicules à moteur équipés d'un alcolock, et ce, pour une période d'un an au minimum et de deux ans au maximum. Il peut obliger l'auteur à suivre un traitement médical ou à se soumettre à d'autres mesures de soutien, et, à la fin de la période susvisée, décider, si besoin est, la prolongation de celle-ci.

En application de l'article 36, alinéa 2, le juge doit, s'il ne prononce pas de déchéance définitive, limiter la validité du permis de conduire de l'auteur aux véhicules à moteur équipés d'un alcolock, pour une période de deux ans au minimum et de cinq ans au maximum ou à titre définitif. Il peut obliger l'auteur à suivre un traitement médical ou à se soumettre à d'autres mesures de soutien, et, à la fin de la période susvisée, décider, si besoin est, la prolongation de celle-ci.

Le Roi détermine les critères auxquels l'alcolock doit satisfaire.»

Art. 3

L'article 38 § 3 de la même loi est complété par un nouvel alinéa, libellé comme suit:

«Le juge peut, si les tests font apparaître une dépendance à l'alcool, limiter la validité du permis de conduire de l'auteur aux véhicules à moteur équipés d'un alcolock, pour une période de deux ans au minimum et de cinq ans au maximum ou à titre définitif. Il peut obliger l'auteur à suivre un traitement médical ou à se soumettre à d'autres mesures de soutien, et, à la fin de la période susvisée, décider, si besoin est, la prolongation de celle-ci.»

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer wordt een artikel 36*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 36 *bis*.-

§ 1. Bij de toepassing van artikel 36, eerste lid kan de rechter, voor zover hij geen definitief verval van het recht tot sturen uitspreekt, de geldigheid van het rijbewijs van de dader voor een periode van minimum één en maximum twee jaar beperken tot motorvoertuigen die zijn uitgerust met een alcolotslot. Hij kan de dader verplichten tot een medische behandeling of andere ondersteunende maatregelen, en bij het einde van de opgelegde periode zonodig beslissen tot verlenging.

Bij de toepassing van artikel 36, tweede lid moet de rechter, indien hij geen definitief verval uitspreekt, de geldigheid van het rijbewijs van de dader beperken tot motorvoertuigen die zijn uitgerust met een alcolotslot, voor een periode van tenminste twee jaar tot ten hoogste vijf jaar of voorgoed. Hij kan de dader verplichten tot een medische behandeling of andere ondersteunende maatregelen, en bij het einde van de periode zonodig beslissen tot verlenging.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan het alcolotslot moet voldoen.»

Art. 3

Artikel 38 § 3 van dezelfde wet wordt aangevuld met een nieuw lid, luidend als volgt:

«De rechter kan, indien uit de onderzoeken een alcoholafhankelijkheid blijkt, de geldigheid van het rijbewijs van de dader beperken tot motorvoertuigen die zijn uitgerust met een alcolotslot, voor een periode van tenminste twee jaar tot ten hoogste vijf jaar of voorgoed. Hij kan de dader verplichten tot een medische behandeling of andere ondersteunende maatregelen en bij het einde van de periode zonodig beslissen tot verlenging.»

Art. 4

L'article 69, § 1er, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992 est remplacé par le texte suivant:

«3° le pourcentage de base est majoré de 17% en ce qui concerne:

a) les immobilisations corporelles qui tendent à la sécurisation des locaux professionnels et dont l'installation a été approuvée par le fonctionnaire chargé des conseils en techno-prévention dans la zone de police où sont affectées les immobilisations;

b) l'achat et l'installation d'un alcolock dans un véhicule à moteur qui fait partie des immobilisations corporelles de l'entreprise et répond aux conditions fixées par le Roi.».

Art. 5

Une sous-section *IIdecies*, libellée comme suit, est insérée dans le titre II, chapitre III, section I, du même Code:

«Sous-section *IIdecies* – Réduction pour l'installation d'un alcolock

Art. 145²⁹. Il est accordé une réduction d'impôt à hauteur de 85% pour les dépenses qui sont effectivement payées pendant la période imposable en vue de l'installation d'un alcolock dans une voiture, une voiture mixte ou un minibus qui répondent à la condition fixée à l'article 66, § 5.

La réduction d'impôt n'est pas applicable aux dépenses qui donnent droit à la déduction pour investissement visée à l'article 69.

Le Roi fixe les conditions auxquelles doit répondre l'alcolock.».

Art. 6

La présente loi entre en vigueur à la date fixée par le Roi.

19 décembre 2005

Art. 4

Artikel 69 § 1, 3° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt vervangen als volgt:

«3° Het basispercentage wordt verhoogd met 17% met betrekking tot:

a) de materiële vaste activa die dienen voor de beveiliging van de beroepslokale en waarvan de installatie werd goedgekeurd door de ambtenaar belast met de adviezen inzake techno-preventie in de politiezone waar die activa worden gebruikt;

b) de aankoop en de installatie van een alcoholslot in een motorvoertuig dat tot de materiële vaste activa van de onderneming behoort en dat voldoet aan de voorwaarden die door de Koning worden bepaald.».

Art. 5

In Titel II, Hoofdstuk III, Afdeling I van hetzelfde Wetboek wordt een onderafdeling *IIdecies* ingevoegd luidende:

«Onderafdeling *IIdecies* – Vermindering voor de installatie van een alcoholslot

Art. 145²⁹. Er wordt een belastingvermindering verleend ten belope van 85% voor de uitgaven die tijdens het belastbare tijdperk werkelijk zijn betaald voor de installatie van een alcoholslot in een personenauto, een auto voor dubbel gebruik of een minibus die voldoen aan de voorwaarde van artikel 66, § 5.

De belastingvermindering is niet van toepassing op uitgaven die recht geven op de in artikel 69 vermelde investeringsaftrek.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan het alcoholslot moet voldoen.».

Art. 6

Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum.

19 december 2005

Jef VAN DEN BERGH (CD&V)
Roel DESEYN (CD&V)

TEXTE DE BASE

16 mars 1968

Loi relative à la police de la circulation routière

Art. 38

§ 1. Le juge peut prononcer la déchéance du droit de conduire un véhicule à moteur :

1° s'il condamne du chef d'infraction aux articles 34, 37, 37*bis*, § 1er, 1° et 4° à 6°, ou 62*bis*;

2° s'il condamne du chef d'accident de roulage imputable au fait personnel de son auteur et que la condamnation est infligée pour cause d'homicide ou de blessures;

3° s'il condamne du chef d'une des infractions graves de 1er degré ou de 2e degré visées à l'article 29, § 1er;

4° s'il condamne du chef d'une infraction quelconque à la présente loi et aux règlements pris en exécution de celle-ci et que, dans l'année précédant l'infraction, le coupable a encouru trois condamnations dudit chef;

5° s'il condamne du chef d'une infraction aux articles 30, § 1er, 33, § 1er, ou 48, 2°.

Les déchéances prononcées en vertu du présent paragraphe seront de huit jours au moins et de cinq ans au plus; elles peuvent toutefois être prononcées pour une période supérieure à cinq ans ou à titre définitif, si, dans les trois ans précédant les infractions visées au 1° et au 5°, le coupable a encouru une condamnation du chef d'une de ces infractions.

§ 2. Si le juge condamne simultanément du chef d'une infraction à l'article 419*bis* du Code pénal et d'une infraction aux articles 29, § 1, 34, § 2, 35 ou 37*bis*, § 1er, des présentes lois coordonnées, la déchéance du droit de conduire sera prononcée pour une période de 3 mois au moins.

La réintégration dans le droit de conduire est subordonnée à la réussite des quatre examens visés au § 3, alinéa 1er.

S'il condamne simultanément du chef d'une infraction à l'article 419*bis* du Code pénal et d'une infraction aux articles 36 ou 37*bis*, § 2, des présentes lois coordonnées, la déchéance du droit de conduire sera prononcée pour une période de 1 an au moins.

La réintégration dans le droit de conduire est subordonnée à la réussite des quatre examens visés au § 3, alinéa 1er.

S'il condamne simultanément du chef d'une infraction à l'article 420*bis* du Code pénal et d'une infraction

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

16 mars 1968

Loi relative à la police de la circulation routière

Art. 38

§ 1. Le juge peut prononcer la déchéance du droit de conduire un véhicule à moteur :

1° s'il condamne du chef d'infraction aux articles 34, 37, 37*bis*, § 1er, 1° et 4° à 6°, ou 62*bis*;

2° s'il condamne du chef d'accident de roulage imputable au fait personnel de son auteur et que la condamnation est infligée pour cause d'homicide ou de blessures;

3° s'il condamne du chef d'une des infractions graves de 1er degré ou de 2e degré visées à l'article 29, § 1er;

4° s'il condamne du chef d'une infraction quelconque à la présente loi et aux règlements pris en exécution de celle-ci et que, dans l'année précédant l'infraction, le coupable a encouru trois condamnations dudit chef;

5° s'il condamne du chef d'une infraction aux articles 30, § 1er, 33, § 1er, ou 48, 2°.

Les déchéances prononcées en vertu du présent paragraphe seront de huit jours au moins et de cinq ans au plus; elles peuvent toutefois être prononcées pour une période supérieure à cinq ans ou à titre définitif, si, dans les trois ans précédant les infractions visées au 1° et au 5°, le coupable a encouru une condamnation du chef d'une de ces infractions.

§ 2. Si le juge condamne simultanément du chef d'une infraction à l'article 419*bis* du Code pénal et d'une infraction aux articles 29, § 1, 34, § 2, 35 ou 37*bis*, § 1er, des présentes lois coordonnées, la déchéance du droit de conduire sera prononcée pour une période de 3 mois au moins.

La réintégration dans le droit de conduire est subordonnée à la réussite des quatre examens visés au § 3, alinéa 1er.

S'il condamne simultanément du chef d'une infraction à l'article 419*bis* du Code pénal et d'une infraction aux articles 36 ou 37*bis*, § 2, des présentes lois coordonnées, la déchéance du droit de conduire sera prononcée pour une période de 1 an au moins.

La réintégration dans le droit de conduire est subordonnée à la réussite des quatre examens visés au § 3, alinéa 1er.

S'il condamne simultanément du chef d'une infraction à l'article 420*bis* du Code pénal et d'une infraction

BASISTEKST

16 maart 1968

Wet betreffende de politie over het wegverkeer

Art. 38

§ 1. De rechter kan het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig uitspreken :

1° indien hij veroordeelt wegens overtreding van de artikelen 34, 37, 37*bis*, § 1er, 1° en 4° tot 6°, of 62*bis*;

2° indien hij veroordeelt wegens een verkeersongeval te wijten aan het persoonlijk toedoen van de dader en de veroordeling wordt uitgesproken wegens doding of verwonding;

3° indien hij veroordeelt wegens een van de zware overtredingen van de eerste of de tweede graad als bedoeld in artikel 29, § 1;

4° indien hij veroordeelt wegens enige overtreding van deze wet en van de reglementen uitgevaardigd ter uitvoering ervan en de schuldige binnen het jaar vóór de overtreding driemaal hieromtrent werd veroordeeld;

5° indien hij veroordeelt wegens overtreding van de artikelen 30, § 1, 33, § 1, of 48, 2°.

De vervallenverklaringen uitgesproken krachtens deze paragraaf bedragen ten minste acht dagen en ten hoogste vijf jaar; zij kunnen evenwel uitgesproken worden voor een periode van meer dan vijf jaar of voorgoed indien de schuldige binnen de drie jaar vóór de overtredingen bedoeld in 1° en 5°, veroordeeld is wegens een van deze overtredingen.

§ 2. Indien de rechter tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 419*bis* van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 29, § 1, 34, § 2, 35 of 37*bis*, § 1, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een duur van ten minste 3 maanden.

Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.

Indien hij tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 419*bis* van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 36 of 37*bis*, § 2, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een periode van ten minste 1 jaar.

Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.

Indien hij tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 420*bis* van het Strafwetboek en we-

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

16 maart 1968

Wet betreffende de politie over het wegverkeer

Art. 38

§ 1. De rechter kan het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig uitspreken :

1° indien hij veroordeelt wegens overtreding van de artikelen 34, 37, 37*bis*, § 1er, 1° en 4° tot 6°, of 62*bis*;

2° indien hij veroordeelt wegens een verkeersongeval te wijten aan het persoonlijk toedoen van de dader en de veroordeling wordt uitgesproken wegens doding of verwonding;

3° indien hij veroordeelt wegens een van de zware overtredingen van de eerste of de tweede graad als bedoeld in artikel 29, § 1;

4° indien hij veroordeelt wegens enige overtreding van deze wet en van de reglementen uitgevaardigd ter uitvoering ervan en de schuldige binnen het jaar vóór de overtreding driemaal hieromtrent werd veroordeeld;

5° indien hij veroordeelt wegens overtreding van de artikelen 30, § 1, 33, § 1, of 48, 2°.

De vervallenverklaringen uitgesproken krachtens deze paragraaf bedragen ten minste acht dagen en ten hoogste vijf jaar; zij kunnen evenwel uitgesproken worden voor een periode van meer dan vijf jaar of voorgoed indien de schuldige binnen de drie jaar vóór de overtredingen bedoeld in 1° en 5°, veroordeeld is wegens een van deze overtredingen.

§ 2. Indien de rechter tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 419*bis* van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 29, § 1, 34, § 2, 35 of 37*bis*, § 1, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een duur van ten minste 3 maanden.

Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.

Indien hij tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 419*bis* van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 36 of 37*bis*, § 2, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een periode van ten minste 1 jaar.

Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.

Indien hij tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel 420*bis* van het Strafwetboek en we-

aux articles 36 ou 37bis, § 2, des présentes lois coordonnées, la déchéance du droit de conduire sera prononcée pour une période de 6 mois au moins.

La réintégration dans le droit de conduire est subordonnée à la réussite des quatre examens visés au § 3, alinéa 1er.

§ 2bis. Le juge peut ordonner, à l'égard de tout conducteur détenteur d'un permis de conduire délivré depuis moins de cinq ans ou d'un titre qui en tient lieu, que la déchéance effective sera mise en exécution uniquement du vendredi à 20 heures au dimanche à 20 heures ainsi que les jours fériés, selon les modalités qu'il détermine.

§ 3. Le juge peut subordonner la réintégration dans le droit de conduire à la condition d'avoir satisfait à un ou plusieurs des examens cités ci-après :

- 1° un examen théorique;
- 2° un examen pratique;
- 3° un examen médical;
- 4° un examen psychologique.
- 5°. des formations spécifiques déterminées par le Roi.

Les examens prévus par le présent paragraphe ne sont pas applicables aux titulaires d'un permis de conduire étranger qui ne répondent pas aux conditions fixées par le Roi pour pouvoir obtenir un permis de conduire belge.

§ 4. Le juge doit subordonner la réintégration dans le droit de conduire du déchu du chef d'infraction mentionnée au § 1er, 1° de cet article et présentant un défaut physique ou une affection déterminé par le Roi, en exécution de l'article 23, 3°, à la preuve par le déchu qu'il ne présente plus ce défaut physique ou cette affection.

A ces fins, ce dernier introduit une demande par requête donnée au ministère public devant la juridiction qui a prononcé la mesure de déchéance. Cette juridiction statue sans appel.

aux articles 36 ou 37bis, § 2, des présentes lois coordonnées, la déchéance du droit de conduire sera prononcée pour une période de 6 mois au moins.

La réintégration dans le droit de conduire est subordonnée à la réussite des quatre examens visés au § 3, alinéa 1er.

§ 2bis. Le juge peut ordonner, à l'égard de tout conducteur détenteur d'un permis de conduire délivré depuis moins de cinq ans ou d'un titre qui en tient lieu, que la déchéance effective sera mise en exécution uniquement du vendredi à 20 heures au dimanche à 20 heures ainsi que les jours fériés, selon les modalités qu'il détermine.

§ 3. Le juge peut subordonner la réintégration dans le droit de conduire à la condition d'avoir satisfait à un ou plusieurs des examens cités ci-après :

- 1° un examen théorique;
- 2° un examen pratique;
- 3° un examen médical;
- 4° un examen psychologique.
- 5°. des formations spécifiques déterminées par le Roi.

Les examens prévus par le présent paragraphe ne sont pas applicables aux titulaires d'un permis de conduire étranger qui ne répondent pas aux conditions fixées par le Roi pour pouvoir obtenir un permis de conduire belge.

Le juge peut, si les tests font apparaître une dépendance à l'alcool, limiter la validité du permis de conduire de l'auteur aux véhicules à moteur équipés d'un alcolock, pour une période de deux ans au minimum et de cinq ans au maximum ou à titre définitif. Il peut obliger l'auteur à suivre un traitement médical ou à se soumettre à d'autres mesures de soutien, et, à la fin de la période susvisée, décider, si besoin est, la prolongation de celle-ci.¹

§ 4. Le juge doit subordonner la réintégration dans le droit de conduire du déchu du chef d'infraction mentionnée au § 1er, 1° de cet article et présentant un défaut physique ou une affection déterminé par le Roi, en exécution de l'article 23, 3°, à la preuve par le déchu qu'il ne présente plus ce défaut physique ou cette affection.

A ces fins, ce dernier introduit une demande par requête donnée au ministère public devant la juridiction qui a prononcé la mesure de déchéance. Cette juridiction statue sans appel.

¹ Art. 3: ajout.

gens een overtreding van de artikelen 36 of 37*bis*, § 2, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een periode van ten minste 6 maanden.

Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.

§ 2*bis*. De rechter kan lastens iedere bestuurder houder van een rijbewijs uitgereikt sedert minder dan vijf jaar of van het als zodanig geldend bewijs, bevelen dat het effectief verval enkel wordt uitgevoerd van de vrijdag om 20 uur tot de zondag om 20 uur en op de feestdagen, volgens de nadere regels die hij bepaalt.

§ 3. De rechter kan het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maken van het slagen voor een of meer van de hiernavermelde examens en onderzoeken:

- 1° een theoretisch examen;
- 2° een praktisch examen;
- 3° een geneeskundig onderzoek;
- 4° een psychologisch onderzoek;
- 5° specifieke scholingen bepaald door de Koning.

De onderzoeken bedoeld in deze paragraaf zijn niet van toepassing op de houders van een buitlands rijbewijs die niet voldoen aan de door de Koning bepaalde voorwaarden om een Belgisch rijbewijs te kunnen verkrijgen.

§ 4. De rechter moet het herstel in het recht tot sturen van de vervallenverklaarde uit hoofde van een veroordeling wegens overtreding vermeld in § 1, 1° van dit artikel, en die bovendien lijdt aan een lichaamsgebrek of een aandoening zoals bepaald door de Koning ter uitvoering van artikel 23, 3°, afhankelijk maken van het bewijs door de vervallenverklaarde dat hij dit lichaamsgebrek of deze aandoening niet meer vertoont.

Daartoe dient deze laatste een verzoek in bij een aan het openbaar ministerie gericht verzoekschrift voor het gerecht dat het verval heeft uitgesproken. Tegen de uitspraak van dit gerecht staat geen hoger beroep open.

gens een overtreding van de artikelen 36 of 37*bis*, § 2, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een periode van ten minste 6 maanden.

Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.

§ 2*bis*. De rechter kan lastens iedere bestuurder houder van een rijbewijs uitgereikt sedert minder dan vijf jaar of van het als zodanig geldend bewijs, bevelen dat het effectief verval enkel wordt uitgevoerd van de vrijdag om 20 uur tot de zondag om 20 uur en op de feestdagen, volgens de nadere regels die hij bepaalt.

§ 3. De rechter kan het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maken van het slagen voor een of meer van de hiernavermelde examens en onderzoeken:

- 1° een theoretisch examen;
- 2° een praktisch examen;
- 3° een geneeskundig onderzoek;
- 4° een psychologisch onderzoek;
- 5° specifieke scholingen bepaald door de Koning.

De onderzoeken bedoeld in deze paragraaf zijn niet van toepassing op de houders van een buitlands rijbewijs die niet voldoen aan de door de Koning bepaalde voorwaarden om een Belgisch rijbewijs te kunnen verkrijgen.

De rechter kan, indien uit de onderzoeken een alcoholafhankelijkheid blijkt, de geldigheid van het rijbewijs van de dader beperken tot motorvoertuigen die zijn uitgerust met een alcoholslot, voor een periode van tenminste twee jaar tot ten hoogste vijf jaar of voorgoed. Hij kan de dader verplichten tot een medische behandeling of andere ondersteunende maatregelen en bij het einde van de periode zonodig beslissen tot verlenging.¹

§ 4. De rechter moet het herstel in het recht tot sturen van de vervallenverklaarde uit hoofde van een veroordeling wegens overtreding vermeld in § 1, 1° van dit artikel, en die bovendien lijdt aan een lichaamsgebrek of een aandoening zoals bepaald door de Koning ter uitvoering van artikel 23, 3°, afhankelijk maken van het bewijs door de vervallenverklaarde dat hij dit lichaamsgebrek of deze aandoening niet meer vertoont.

Daartoe dient deze laatste een verzoek in bij een aan het openbaar ministerie gericht verzoekschrift voor het gerecht dat het verval heeft uitgesproken. Tegen de uitspraak van dit gerecht staat geen hoger beroep open.

¹ Art. 3: aanvulling.

Si la demande est rejetée, elle ne peut être renouvelée avant l'expiration d'un délai de six mois prenant cours à la date du rejet.

En cas d'infraction aux articles 30 alinéa 1er, 3°, 35, 36 ou 37bis, § 2, la réintégration dans le droit de conduire doit être subordonnée à la réussite des examens visés au § 3, 3° et 4°.

10 avril 1992

Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 69

§ 1er. La déduction pour investissement est opérée sur les bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les immobilisations ont été acquises ou constituées, et est déterminée comme suit:

1° le pourcentage de base de la déduction est égal à l'augmentation, exprimée en pour cent, de la moyenne des indices des prix à la consommation du Royaume de la pénultième année précédant celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition auquel est rattachée la période imposable au cours de laquelle l'investissement est effectué, par rapport à la moyenne des indices des prix à la consommation de l'année précédente, arrondie à l'unité supérieure ou inférieure selon que la fraction atteint ou non 50 p.c., et majorée de 1,5 point, sans que le pourcentage ainsi obtenu puisse être inférieur à 3,5 p.c. ou supérieur à 10,5 p.c.;

2° le pourcentage de base est majoré de 10 points en ce qui concerne:

a) les brevets;

b) les immobilisations qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement;

c) les immobilisations qui tendent à une utilisation plus rationnelle de l'énergie, à l'amélioration des processus industriels au point de vue énergétique et, plus spécialement, à la récupération d'énergie dans l'industrie;

d) (...);

Si la demande est rejetée, elle ne peut être renouvelée avant l'expiration d'un délai de six mois prenant cours à la date du rejet.

En cas d'infraction aux articles 30 alinéa 1er, 3°, 35, 36 ou 37bis, § 2, la réintégration dans le droit de conduire doit être subordonnée à la réussite des examens visés au § 3, 3° et 4°.

10 avril 1992

Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 69

§ 1er. La déduction pour investissement est opérée sur les bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les immobilisations ont été acquises ou constituées, et est déterminée comme suit:

1° le pourcentage de base de la déduction est égal à l'augmentation, exprimée en pour cent, de la moyenne des indices des prix à la consommation du Royaume de la pénultième année précédant celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition auquel est rattachée la période imposable au cours de laquelle l'investissement est effectué, par rapport à la moyenne des indices des prix à la consommation de l'année précédente, arrondie à l'unité supérieure ou inférieure selon que la fraction atteint ou non 50 p.c., et majorée de 1,5 point, sans que le pourcentage ainsi obtenu puisse être inférieur à 3,5 p.c. ou supérieur à 10,5 p.c.;

2° le pourcentage de base est majoré de 10 points en ce qui concerne:

a) les brevets;

b) les immobilisations qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement;

c) les immobilisations qui tendent à une utilisation plus rationnelle de l'énergie, à l'amélioration des processus industriels au point de vue énergétique et, plus spécialement, à la récupération d'énergie dans l'industrie;

d) (...);

Wordt het verzoek afgewezen dan kan geen nieuw verzoek worden ingediend vóór een termijn van zes maanden, te rekenen van de datum der afwijzing, is verstreken.

In geval van overtreding van de artikelen 30, eerste lid, 3°, 35, 36 of 37 *bis*, § 2, moet het herstel in het recht tot sturen afhankelijk worden gemaakt van het slagen voor de onderzoeken bedoeld in § 3, 3° en 4°.

10 april 1992

Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 69

§ 1. De investeringsaftrek komt in mindering van de winst of de baten van het belastbare tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht en wordt als volgt bepaald:

1° als basispercentage van de aftrek geldt de percentsgewijs uitgedrukte stijging van het gemiddelde van de indexcijfers van de consumptieprijzen van het Rijk voor het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, waaraan het belastbare tijdperk is verbonden waarin de investering is verricht, ten opzichte van het gemiddelde van de indexcijfers van het eraan voorafgaande jaar, afgerond tot de hogere of lagere eenheid naargelang de breuk al dan niet 50 pct. bedraagt, en verhoogd met 1,5 procentpunten, maar het aldus verkregen percentage mag niet minder dan 3,5 pct noch meer dan 10,5 pct. bedragen;

2° het basispercentage wordt verhoogd met 10 procentpunten met betrekking tot:

a) de octrooien;

b) de vaste activa die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect hebben op het leefmilieu of die beogen het negatieve effect op het leefmilieu zoveel mogelijk te beperken;

c) de vaste activa die dienen voor een rationeler energieverbruik, voor de verbetering van de industriële processen uit energetische overwegingen en, in het bijzonder, voor de terugwinning van energie in de industrie;

d) (...);

Wordt het verzoek afgewezen dan kan geen nieuw verzoek worden ingediend vóór een termijn van zes maanden, te rekenen van de datum der afwijzing, is verstreken.

In geval van overtreding van de artikelen 30, eerste lid, 3°, 35, 36 of 37 *bis*, § 2, moet het herstel in het recht tot sturen afhankelijk worden gemaakt van het slagen voor de onderzoeken bedoeld in § 3, 3° en 4°.

10 april 1992

Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 69

§ 1. De investeringsaftrek komt in mindering van de winst of de baten van het belastbare tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht en wordt als volgt bepaald:

1° als basispercentage van de aftrek geldt de percentsgewijs uitgedrukte stijging van het gemiddelde van de indexcijfers van de consumptieprijzen van het Rijk voor het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, waaraan het belastbare tijdperk is verbonden waarin de investering is verricht, ten opzichte van het gemiddelde van de indexcijfers van het eraan voorafgaande jaar, afgerond tot de hogere of lagere eenheid naargelang de breuk al dan niet 50 pct. bedraagt, en verhoogd met 1,5 procentpunten, maar het aldus verkregen percentage mag niet minder dan 3,5 pct noch meer dan 10,5 pct. bedragen;

2° het basispercentage wordt verhoogd met 10 procentpunten met betrekking tot:

a) de octrooien;

b) de vaste activa die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect hebben op het leefmilieu of die beogen het negatieve effect op het leefmilieu zoveel mogelijk te beperken;

c) de vaste activa die dienen voor een rationeler energieverbruik, voor de verbetering van de industriële processen uit energetische overwegingen en, in het bijzonder, voor de terugwinning van energie in de industrie;

d) (...);

3° le pourcentage de base est majoré de 17 points en ce qui concerne les immobilisations corporelles qui tendent à la sécurisation des locaux professionnels et dont l'installation a été approuvée par le fonctionnaire chargé des conseils en techno-prévention dans la zone de police où sont affectées les immobilisations.

Le Roi peut, lorsque les circonstances économiques le justifient, majorer, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le pourcentage de base.

Le Roi saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa 2.

§ 2. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, 1°, la déduction pour investissement est égale à 3 %, lorsqu'il s'agit d'immobilisations corporelles exclusivement destinées à assurer le processus de production de récipients réutilisables contenant des boissons et produits industriels, tels que visés au livre III «Ecotaxes» de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État.

Ce pourcentage s'applique également aux immobilisations corporelles exclusivement destinées à assurer la reprise dans les points de vente, le stockage temporaire, l'acheminement vers la ligne d'embouteillage ou vers une centrale de distribution en vue d'un triage et d'un nettoyage, et le triage et le nettoyage en vue du transfert des récipients réutilisables visés à l'alinéa 1er vers les installations d'embouteillage respectives.

Le Roi détermine les modalités d'application de la déduction pour investissement visée aux alinéas 1er et 2, les obligations auxquelles les contribuables doivent satisfaire pour en bénéficier, ainsi que les critères auxquels les immobilisations doivent répondre pour donner droit à la déduction et Il précise ce qu'il y a lieu d'entendre par processus de production.

3° le pourcentage de base est majoré de 17% en ce qui concerne:

a) les immobilisations corporelles qui tendent à la sécurisation des locaux professionnels et dont l'installation a été approuvée par le fonctionnaire chargé des conseils en techno-prévention dans la zone de police où sont affectées les immobilisations;

b) l'achat et l'installation d'un alcolock dans un véhicule à moteur qui fait partie des immobilisations corporelles de l'entreprise et répond aux conditions fixées par le Roi.²

Le Roi peut, lorsque les circonstances économiques le justifient, majorer, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le pourcentage de base.

Le Roi saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa 2.

§ 2. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, 1°, la déduction pour investissement est égale à 3 %, lorsqu'il s'agit d'immobilisations corporelles exclusivement destinées à assurer le processus de production de récipients réutilisables contenant des boissons et produits industriels, tels que visés au livre III «Ecotaxes» de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État.

Ce pourcentage s'applique également aux immobilisations corporelles exclusivement destinées à assurer la reprise dans les points de vente, le stockage temporaire, l'acheminement vers la ligne d'embouteillage ou vers une centrale de distribution en vue d'un triage et d'un nettoyage, et le triage et le nettoyage en vue du transfert des récipients réutilisables visés à l'alinéa 1er vers les installations d'embouteillage respectives.

Le Roi détermine les modalités d'application de la déduction pour investissement visée aux alinéas 1er et 2, les obligations auxquelles les contribuables doivent satisfaire pour en bénéficier, ainsi que les critères auxquels les immobilisations doivent répondre pour donner droit à la déduction et Il précise ce qu'il y a lieu d'entendre par processus de production.

² Art. 4: remplacement.

3° het basispercentage wordt verhoogd met 17 procentpunten met betrekking tot de materiële vaste activa die dienen voor de beveiliging van de beroepslokalen en waarvan de installatie werd goedgekeurd door de ambtenaar belast met de adviezen inzake techno-preventie in de politiezone waar die activa worden gebruikt.

Wanneer de economische omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit het basispercentage verhogen.

De Koning zal bij de Wetgevende Kamers, onmiddellijk indien ze in zitting zijn, zoniet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een ontwerp van wet indienen tot bekrachtiging van de ter uitvoering van het tweede lid genomen besluiten.

§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid, 1°, is de investeringsaftrek gelijk aan 3 %, wanneer het gaat om materiële vaste activa die uitsluitend bestemd zijn voor het verzekeren van het productieproces van herbruikbare verpakkingen van dranken en nijverheidsprodukten, zoals vermeld in boek III «Milieutaksen» van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

Dit percentage is eveneens van toepassing op de materiële vaste activa die uitsluitend bestemd zijn voor het verzekeren van de terugname in de verkooppunten, de tussentijdse stockage, de verzending naar de afvuller of een distributiecentrale met het oog op de verdere sortering en reiniging en de sortering en reiniging met het oog op de terugzending naar de respectievelijke afvullers van de in eerste lid vermelde herbruikbare verpakkingen.

De Koning bepaalt de wijze waarop de in het eerste en tweede lid vermelde investeringsaftrek moet worden toegepast, de verplichtingen die de belastingplichtigen moeten naleven om recht te hebben op het voordeel ervan, alsmede de kenmerken waaraan de vaste activa moeten voldoen om recht te geven op de aftrek en Hij bepaalt wat onder productieproces moet worden verstaan.

3° Het basispercentage wordt verhoogd met 17% met betrekking tot:

a) de materiële vaste activa die dienen voor de beveiliging van de beroepslokalen en waarvan de installatie werd goedgekeurd door de ambtenaar belast met de adviezen inzake techno-preventie in de politiezone waar die activa worden gebruikt;

b) de aankoop en de installatie van een alcohol-slot in een motorvoertuig dat tot de materiële vaste activa van de onderneming behoort en dat voldoet aan de voorwaarden die door de Koning worden bepaald.²

Wanneer de economische omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit het basispercentage verhogen.

De Koning zal bij de Wetgevende Kamers, onmiddellijk indien ze in zitting zijn, zoniet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een ontwerp van wet indienen tot bekrachtiging van de ter uitvoering van het tweede lid genomen besluiten.

§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid, 1°, is de investeringsaftrek gelijk aan 3 %, wanneer het gaat om materiële vaste activa die uitsluitend bestemd zijn voor het verzekeren van het productieproces van herbruikbare verpakkingen van dranken en nijverheidsprodukten, zoals vermeld in boek III «Milieutaksen» van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur.

Dit percentage is eveneens van toepassing op de materiële vaste activa die uitsluitend bestemd zijn voor het verzekeren van de terugname in de verkooppunten, de tussentijdse stockage, de verzending naar de afvuller of een distributiecentrale met het oog op de verdere sortering en reiniging en de sortering en reiniging met het oog op de terugzending naar de respectievelijke afvullers van de in eerste lid vermelde herbruikbare verpakkingen.

De Koning bepaalt de wijze waarop de in het eerste en tweede lid vermelde investeringsaftrek moet worden toegepast, de verplichtingen die de belastingplichtigen moeten naleven om recht te hebben op het voordeel ervan, alsmede de kenmerken waaraan de vaste activa moeten voldoen om recht te geven op de aftrek en Hij bepaalt wat onder productieproces moet worden verstaan.

² Art. 4: vervanging.